

Posudek oponenta na bakalářskou práci Bc. Jaroslavy Schuhové **Identita v kontextu trávení
volného času vietnamské mládeže**

Práce se zabývá aktuálním, ale současně náročným tématem, jak ukázalo samotné zpracování. Spojují se v něm dvě významné kategorie společenských věd: Identita a volný čas. Chybí však definice další kategorie, a tou je mládež. V této logice je členěn předložený text.

První kapitola je správně nazvaná Formování identity jako celoživotní proces. Autorka se zaměřila na ty stránky identity, které zřejmě sama pocítovala jako naléhavé: Kulturní, etnickou a národní. V kapitole 1.1. s názvem Identita národnostních menšin zmiňuje problematiku osobní identity, jež podle mého názoru patří na začátek kapitoly. V části 1.2. se zabývá specifiky vietnamské etnicity v českém prostředí. Cituje v ní zastaralé údaje o počtu občanů vietnamské národnosti ze Sčítání lidu 2001, které sama na s. 19 nepřímo koriguje. V kapitole popisuje úzké propojení mezi identitou, etnicitou a hodnotovou orientací. Tato pasáž patří mezi nejpřínosnější.

V další části nazvané Zapojení vietnamské mládeže do společenského života začíná hodnocením českého školství a pokračuje rolí vietnamských rodičů. Chybí však charakteristika kategorie mládež. Pro text by byl však příhodnější název např. K okolnostem utvářejícím identitu.

Druhá kapitola je nazvána Vietnamská mládež a volný čas. Při vymezení kategorie volný čas se pracuje s pedagogickým, resp. psychologickým pojetím, přitom sociologický pohled na volný čas absentuje. V kapitole 2.2. Volný čas jako prostředek osobního rozvoje mladých Vietnamců v ČR autorka pojala problematiku velice široce. Na s. 19 např. píše : „Různé země i lokality poskytují dětem a mladistvým odlišné příležitosti a možnosti ke vzdělání a budoucímu zaměstnání, využívání volného času...“ Pokračuje popisem jednotlivých organizací a občanských sdružení a věnuje se zejména Česko-vietnamské společnosti a Klubu Hanoi. Charakterizuje jejich činnost, ale k volnému času mladých Vietnamců se dostává jen okrajově.

Třetí kapitola je věnována zkoumání volného času studující vietnamské mládeže. Původní záměr, zabývat se volným časem mladých Vietnamců, se „redukuje“ na „mapování“ volného času studentů.

Zvolená metoda výzkumné sondy prostřednictvím internetu do značné míry předurčila výsledek, zapojení studentů do realizovaného šetření. Autorka píše o dotazníkovém šetření (s. 40) přitom se jednalo o dotazování prostřednictvím elektronické pošty - metoda CAMI. Hypotéza H1 se týká studující vietnamské mládeže, v textu se však píše o běžném dni vietnamské mládeže. Tato „redukce“ se zdůrazňuje na s. 43 větou Vietnamská mládež tráví svůj volný čas nejvíce vzděláváním, ve skutečnosti jde opět o studenty.

Na s. 44 dochází k nepřesnému srovnání, kdy se komparuje jazyková vybavenost respondentů s celou populací ČR. Další konstatování, vietnamská mládež má vysoké vzdělávací ambice, opět není přesné, jde o vietnamskou studující mládež.

V závěru autorka opakuje, že se zaměřila na příležitosti volného času k rozvoji osobního potenciálu mladých Vietnamců.

Z práce není jasné, jakou část Vietnamců žijících v ČR tvoří mládež a jaké je sociální složení mladých lidí, např. do 26 let. To by byla jedna z otázek do diskuse. Druhá otázka se týká formulace na s. 13. Vietnamci si zachovávají svůj lidový charakter. Jak je možné tomuto konstatování rozumět?

Při interpretaci výsledků sondy se občas objeví méně srozumitelná tabulka. Jde o tab. č.1., kde se udává délka pobytu v místě narození v procentech.

V teoretické části není vyznačena ani jedna přímá citace, i když je v textu zřejmě použita.

Autorka měla věnovat větší pozornost formulační a gramatické úpravě, resp. práce měla projít jazykovou korekturou (gramatické chyby s. 24, 25, 29, 33,34,38). Rovněž název práce mohl být příhodněji zvolen, např. K okolnostem formování identity vietnamské studující mládeže.

Práci k obhajobě doporučuji s výhradami.

V Praze 13.8.2009

dr. Jan Mišovič, CSc.